

Bůh se slitovává

List Římanům, 9. kapitola, verše 15-16:

*Mojžíšovi říká: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“
Nezáleží tedy na tom, kdo chce, ani na tom, kdo běží, ale na Bohu, který se smilovává.*

Bůh se slitovává

- ▶ Jonáš 3. kapitola:
- ▶ *Stalo se Hospodinovo slovo k Jonášovi podruhé: Vstaň, jdi do Ninive, toho velkého města, a volej k němu zvěst, kterou ti říkám. Jonáš vstal a šel do Ninive podle Hospodinova slova. Ninive bylo velmi velké město, na tři dny cesty. Jonáš začal procházet městem první den cesty a volal: Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno. Ninivští uvěřili Bohu, vyhlásili půst a všichni, od největšího až po nejmenšího, si oblékli žíněné roucho. Když se to dostalo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, přikryl se žíněným rouchem a posadil se do popela. Vyhlásil: V Ninive, z rozhodnutí krále a jeho velmožů: Lidé ani zvířata, skot ani brav ať nic neokusí, ať se nesytí ani nepijí vodu. Ať se lidé i zvířata přikryjí žíněným rouchem a volají ze vší síly k Bohu, ať se každý odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které je na jeho rukou. Kdo ví, snad se Bůh odvrátí a slituje, odvrátí se od svého planoucího hněvu a nezahyneme. **Bůh viděl jejich skutky, že se odvrátili od své zlé cesty. Proto Bůh litoval zla, které prohlásil, že jim učiní, a neučinil to.***
- ▶ Zlo musí být potrestáno, Bůh je spravedlivý
- ▶ Přesto trpělivě očekává, jestli se lidé neobrátní v pokání k Němu
- ▶ Posílá proroky, svoje svědky, aby upozornili na přicházející Boží hněv
- ▶ On nenávidí hřích, ale miluje hříšníka
- ▶ Mnohem raději se smilovává, než trestá – Bůh je láska, chce dobro

Bůh se slitovává

- ▶ Jonáš 4. kapitola:
- ▶ *Jonášovi se to však hrozně moc nelíbilo a rozzlobil se. Modlil jsem se k Hospodinu: Ach, Hospodine, což jsem to neříkal, když jsem byl ve své zemi? Kvůli tomu jsem chtěl utéct do Taršíše. **Vždyť vím, že ty jsi Bůh milostivý a soucitný, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství, a slitováváš se nad zlem.** Nyní, Hospodine, vezmi ode mě prosím můj život. Je pro mě lepší, abych zemřel, než abych žil. Hospodin se zeptal: Je to dobře, že ses tak rozzlobil? Jonáš vyšel z města a usadil se na východ od města. Postavil si tam stánek a pobýval pod ním ve stínu, aby viděl, co se s městem stane. Hospodin Bůh připravil ricinovník, který vyrostl nad Jonášem, aby byl stínem pro jeho hlavu a vysvobodil ho z jeho trápení. Jonáš se z ricinovníku převelice radoval. Když vyšla druhého dne jitřenka, Bůh připravil červa, který napadl ricinovník, takže uschl. I stalo se, že když vyšlo slunce, připravil Bůh horký východní vítr a slunce bilo na Jonášovu hlavu, takže omdlával. Přál si zemřít a řekl: Je pro mě lepší, abych zemřel, než abych žil. Nato se Bůh Jonáše zeptal: Je to dobře, že ses tak rozzlobil kvůli ricinovníku? Ten odpověděl: Je to dobře, že jsem se rozzlobil až na smrt! Hospodin řekl: **Tobě je líto ricinovníku, se kterým ses nenamáhal ani jsi mu nedal vzrůst; přes noc vzešel, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto toho velkého města Ninive, ve kterém je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nerozeznají pravici od levice, a ještě množství zvířat?***
- ▶ Bůh je plný soucitu se ztracenými a oklamanými lidmi, kteří podlehli ďábovým lžím
- ▶ Touží je zachránit, ale je potřeba, aby uznali svoji vinu a pokořili se před Ním
- ▶ Potřebuje ochotné lidi, kteří jim řeknou dobrou zprávu o Bohu, že je miluje,
- ▶ že je potřeba se před Ním sklonit a vyznat svoje viny, potom už záleží na jejich rozhodnutí

Bůh se slitovává

- ▶ 1. Mojžíšova (Genesis) 5. kapitola, verše 8-14:
- ▶ ***Ale Noe našel milost v Hospodinových očích. Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve své generaci; Noe chodil s Bohem. Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta. Země však byla před Bohem zkažená; země byla plná násilí. Bůh hleděl na zemi, a hle, byla zkažená, protože všechno tvorstvo na zemi pokazilo svou cestu. I řekl Bůh Noemu: Přede mne přišel konec všeho těla, protože země je plná jejich násilí. Hle, zničím je spolu se zemí. Udělej si archu z goferového dřeva. V arše udělej komůrky a vysmol ji smolou zevnitř i zvnějšku.***
- ▶ Země byla zcela zkažená kvůli tomu, že některé duchovní bytosti opustili jim vyhrazenou dimenzi
- ▶ Brali si ženy a rodily se „obři“, zvláštní bytosti vzniklé z tohoto nečistého spojení
- ▶ Ony byly příčinou rozšíření zla na zemi v takové míře, že Bůh musel zemi i všechno tvorstvo zcela zničit
- ▶ Když dospěl k tomuto rozhodnutí, uviděl Noeho
- ▶ Bezúhonného muže, který toužil po Boží blízkosti
- ▶ Slitoval se nad ním i nad jeho rodinou, i když jistě věděl, že i oni časem zhřeší
- ▶ Spolu s nimi se rozhodl zachovat i zvířata, aby člověk mohl pokračovat
- ▶ V úkolu, který mu byl od počátku určen – dobře spravovat zemi
- ▶ Bůh si uvědomoval, že i v budoucnu budou lidé chybovat....

Bůh se slitovává

- ▶ 1. Mojžíšova (Genesis), 18. kapitola, verše 17-23:
- ▶ ***A Hospodin řekl: Cožpak budu před Abrahamem tajit, co chci udělat? Abraham se jistě stane velikým a mocným národem a budou v něm požehnány všechny národy země. Neboť jsem se s ním sblížil, takže přikáže svým synům a svému domu po sobě, aby zachovávali Hospodinovu cestu a konali spravedlnost a právo, aby Hospodin Abrahamovi naplnil to, co o něm řekl. I řekl Hospodin: Křik proti Sodomě a Gomoře je tak velký a jejich hřích tak přetěžký, že musím sestoupit a podívat se, zdali jednají zcela podle toho křiku, který se ke mně donesl. A jestli ne, zjistím to. Muži se odtamtud obrátili a šli k Sodomě, ale Abraham ještě stál před Hospodinem. Abraham přistoupil a řekl: Cožpak s ničemou vyhladiš i spravedlivého?***
- ▶ 1. Mojžíšova (Genesis), 19. kapitola, verš 29:
- ▶ ***Stalo se však, když Bůh ničil města té roviny, že Bůh pamatoval na Abrahama a poslal Lota ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž Lot pobýval.***
- ▶ Bohu záleželo na Abrahamovi, věděl, že Lota má rád
- ▶ Řekl mu o chystaném zničení velmi hříšných měst
- ▶ Věřím, že chtěl, aby mu Abraham dal důvod ušetřit Lota a jeho rodinu
- ▶ Chtěl, aby se Abraham za ně přimlouval a On se mohl slitovat
- ▶ Bůh hledá lidi, kteří se budou přimlouvat za druhé...

Bůh se slitovává

- ▶ 2. Samuelova, 24. kapitola, verše 10-16:
- ▶ *Avšak Davida trápilo svědomí potom, co sečetl lid. David řekl Hospodinu: Velmi jsem zhřešil tím, co jsem učinil. Nyní, Hospodine, odejmi, prosím, vinu svého otroka, neboť jsem jednal velice bláznivě. Když David ráno vstal, stalo se Hospodinovo slovo k proroku Gádovi, Davidovu vidoucímu: Jdi a promluv k Davidovi: Toto praví Hospodin: Předkládám ti tři věci. Vyber si jednu z nich, kterou ti mám udělat. Gád přišel k Davidovi a oznámil mu to. Zeptal se ho: Má na tebe přijít sedm let hladu ve tvé zemi? Nebo budeš utíkat tři měsíce před svými protivníky, kteří tě budou pronásledovat? Nebo mají nastat tři dny moru ve tvé zemi? Nyní rozvaž a rozhodni, co mám odpovědět tomu, kdo mě poslal. David Gádovi odpověděl: Jsem ve veliké tísní. **Kéž padneme do Hospodinovy ruky, neboť jeho slitování je velké.** Jenom ať nepadnu do ruky člověka. Hospodin uvedl mor na Izrael, od toho rána až do určeného času, a z lidu od Danu až po Beer-šebu zemřelo sedmdesát tisíc mužů. Když anděl vztáhl svou ruku na Jeruzalém, aby ho ničil, **Hospodin litoval zla a řekl andělu, který působil zkázu mezi lidem: Dost. Nyní odtáhni svou ruku.** Hospodinův anděl byl u humna Aravny Jebúsejského.*
- ▶ Král David koupil od Aravny humno i vše potřebné k oběti a přinesl oběť Bohu
- ▶ Morová rána byla zadržena, Bůh vyslyšel Davidovu prosbu
- ▶ David se prohřešil – sčítání lidu bylo proti Boží vůli, musel přijít trest
- ▶ Bůh dal Davidovi vybrat – David znal Boha a věděl, že je milosrdný
- ▶ Rozhodl se svěřit do Jeho rukou...

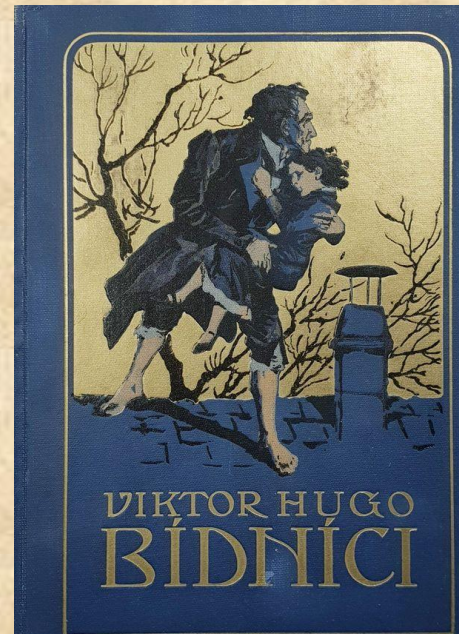
Bůh se slitovává

- ▶ Skutky apoštolů, 9. kapitola, verše 1-6:
- ▶ *Saul stále ještě soptil hrozbami a dychtil po zabíjení Pánových učedníků. Přišel k veleknězi a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby mohl stoupence té Cesty, muže i ženy, jestliže tam nějaké najde, přivést spoutané do Jeruzaléma. I stalo se, když byl na cestě a blížil se k Damašku, že ho náhle ozářilo světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ Řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Těžko (je) ti vzpínat se proti bodcům.“ (Saul) se trásl a děsil se. Řekl: „Pane, co chceš, abych učinil?“ A Pán mu (odpověděl): „Vstaň, jdi do města a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“*
- ▶ List Galatským, 5. kapitola, verše 22-25:
- ▶ *Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon. Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujme.*
- ▶ Bůh se slitoval nad Saulem z Tarsu, horlil pro Boha bez poznání pravdy
- ▶ Dal se mu poznat speciálním zjevením
- ▶ Apoštol Pavel se stal požehnaným služebníkem evangelia o Kristu
- ▶ Porozuměl Božímu plánu záchrany, Jeho milosrdenství
- ▶ Jeho listy jsou pro nás zdrojem Boží moudrosti a návodem k životu ve víře

Bůh se slitovává

- ▶ Román Bídnič (Les Misérables) Viktora Huga – příběh bývalého trestance Jeana Valjeana
- ▶ Příběh začíná drobným zločinem, který spáchal ještě mladý střihač stromů Jean Valjean na konci 18. století. Chtěl ukrást chléb, a tak se vloupal do domu. Byl lapen a odsouzen na galeje. Několikrát se pokusil o útěk, ale vždy byl chycen. Celkem zde strávil 19 let. Když byl konečně propuštěn, bylo mu necelých 50 let. Tenkrát chtěl chléb pro děti své sestry, jeho rodinu, teď neměl na světě nikoho. Bloudil krajem, až se dostal k otci Myrielovi, u kterého přespál. Za tento dobrý skutek se Jean odměnil po svém: otce Myriela okradl. Když byl ale dopaden a předveden, kněz řekl, že ukradený předmět tulákovi daroval, jelikož sám před Valjeanem řekl, že tyto věci patří všem. Jean Valjean byl opět volný. Doputoval až na jih do města Montreuil, kde zbohatl na černém sklu, které nakoupil za stříbro od otce Myriela. Vykonal mnoho dobrých skutků, například postavil nemocnici nebo továrnu, až byl zvolen starostou.
- ▶ Velkorysost kněze se Jeana Valjeana hluboce dotkla a způsobila změnu v jeho životě
- ▶ Příběh je vymyšlený, ale velmi dobře vystihuje podstatu soucitu a druhé šance
- ▶ Bůh je takový, trpělivě dává nové šance těm, kteří chybují
- ▶ Touží se slitovávat, pokud je šance na změnu charakteru člověka
- ▶ Máme být také takoví, dávat nové šance druhým lidem
- ▶ Neznáme celý jejich příběh, proč jednají určitým způsobem
- ▶ Naše přímělné modlitby, přijetí a soucit s nimi mohou vypůsobit změnu v jejich životě

SHRNUTÍ

► Žalm 103, verše 1-18:

- *Davidův. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a celé mé nitro jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a nezapomínej, co vše vykonal. On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci. On vykupuje z jámy tvůj život, **korunuje tě milosrdenstvím a slitováním**. On napájí tvé trvání dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. Hospodin zjednává spravedlnost, zjednává právo všem utlačovaným. Dal poznat své cesty Mojžíšovi a synům Izraele své činy. **Soucitný a milostivý je Hospodin, pomalý k hněvu a velkého milosrdenství**. Nebude se pořád přít a nebude se hněvat věčně. **Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám podle našich provinění**. Vždyť **jak vysoko jsou nebesa nad zemí, tak mocné je jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí**. Jak daleko je východ od západu, tak od nás vzdálil naše přestoupení. **Jako má otec soucit se svými syny, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí**. On přece ví, jak jsme utvořeni, pamatuje, že jsme prach. Dny člověka jsou jako tráva, rozkvétá jako polní květ. Vítr na něho zafouká a je po něm, a už si nepovšimnou, že tu není. Ale **Hospodinovo milosrdenství je od věků až navěky nad těmi, kdo se ho bojí**, a jeho spravedlnost nad syny jeho synů, nad těmi, kdo zachovávají jeho smlouvu a pamatují na jeho přikázání, aby je plnili.*

- Bůh je svrchovaný, všemohoucí, nemusí nic dělat, co nechce
- Přesto se rozhodl, že bude odpouštět a slitovávat se, dávat nové šance
- Neváhal a zaplatil tu nejvyšší cenu, aby nám mohlo být odpuštěno
- Bůh vyhlíží ty, kteří budou Jeho spolupracovníci, budou se přimlouvat
- A říkat druhým o Jeho lásce a možnosti záchrany

